

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шани. 504-060.
143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕПЛАТА В КРАЮ:
Місяць 5-00 злот.
Чвертьріччя 18-00 „
Півріччя 32-00 „
Річчя 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр., Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх прочих краях по
750 злот.

Телеф. Редакції: 229-41.
Друкарні: 229-28.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Проти розкладової роботи комунізму.

РЕЗОЛЮЦІЯ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ УНДО, ПРИНЯТІ ДНЯ 10. ЖОВТНЯ Ц. Р.

Центральний Комітет УНДО на своєму засіданні дня 10. жовтня ц. р. прийняв у зв'язку з положенням на Східній Україні і в зв'язку з розкладовою роботою Комінтерну серед українського населення поза межами Східної України, отці постанови:

I. Політика червоної Москви на Східній Україні змагає від часів збройної окупації України по нинішній день послідовно й рішуче до повного політичного й господарсько-культурного поневолення українського народу та до його денационалізації.

II. Своєю економічною політикою, зокрема переведенням насильної колективізації сільських господарств, більшовики спричинили постійний голод на Україні. В наслідок такої політики загинули там мільйони селян, а сотні тисяч повисили під покривом опору колективізації на далеку північ, у Туркестан або на Сибір. Найновіші вістки зі Східної України стверджують, що там знов появились масові репресії проти селян і голод.

III. Виселяючи масово українських селян, більшовицька влада переводить таким чином на великі розміри денационалізацію української території, яку колонізує спровадженням зпоза України неукраїнським елементом. Така політика перемішування населення змагає до того, щоб зуніфікувати червону імперію під національним оглядом і зробити її суцільною російською територією. Крім того більшовицька влада переводить далі послідовно винищування української провідної верстви, щоб таким чином згнобити визвольницькі змагання українського народу. Однак це їй не вдається і не вдається, бо національні українські сили тим тільки гартуються і зростають.

IV. Семий Конгрес Комінтерну, що відбувся у Москві в липні й серпні 1935. р., намітив нову тактику для комуністів, що працюють поза межами СССР. Вона полягає на формуванні т. зв. народних фронтів, у яких комуністи мають бути керівниками масових політичних шкіл, що, як це показує Іспанія та Франція, мають спришпити розвиток революційних лав у поодиноких державах і тимсамим спришпити у їх наслідку введення диктатури пролетаріату. По VII. Конгресі Комінтерну грянула і на українські землі в Польщі нова хвиля більшовицької агітації, яка має на меті розложити український національний організм та зробити його мало відпорним на більшовицькі затії. До тієї цілі йдуть більшовики в той спосіб, що намагаються вникати до всіх культурно-освітніх, господарських, політичних, спортивних установ і навіть церковних братств своїх агентів і доручають їм там вести розкладову роботу. У місцевостях, де більшовицькі впливи закріпилися, комуністи виступають явно, ширять безбожництво й організують комуністичні боївки. Події в Нагуєвичах, Бродях, Божковичах, Веревках, Маківці, Настасові є проречистим доказом цього.

З уваги на все повище, Центральний Комітет перестерігає українське громадянство перед більшовицькою небезпечкою і закликає до рішучого і планового протиділення розкладовій комуністичній роботі.

V. Останніми часами були у нас жалюгідні спроби комуністів вводити до боротьби зі своїми політичними противниками засоби кривавих розправ і терору, що в свою чергу спричинило аналогічні самооборонні відрухи в наших національних колах. Центральний Комітет перестерігає українське громадянство, зокрема нашу молодь, перед уживанням таких засобів боротьби, поза винятками конечної самооборони. Такі засоби боротьби анархизують українське життя, не доводять до бажаних успіхів і причиняються хіба тільки до скріплення зав'язаття та активності тих збаламучених одиниць і гуртів, що впали жертвою комуністичної агітації.

VI. Так само Центральний Комітет перестерігає перед невідповідальними подвигами анонімних чинників на відтинку українсько-жидівських взаємин, що унагледились у деяких місцевостях протижидівськими бешкетами. Такі чинники Центральний Комітет осуджує і закликає всі відповідальні чинники українського громадянства з ними рішуче боротися, бо вони тільки шкодять українській справі.

Збірка на українських інвалідів.

В часі від 18. до 24. жовтня ц. р. буде передана за дозволом влади прилюдна збірка жертв у хосен інвалідів Української Галицької Армії в усіх місцевостях трьох сх.-галицьких воєводствах на збіркові лісти, а в неділю 18. жовтня ц. р. прилюдна збірка до пушок у всіх містах.

Повідомляючи про це все українське громадянство, просимо жертвувати в тому часі на інвалідів У. Г. А.

Хто не мав би нагоди зложити своєї жертви на збіркову лісту або до пушки, може переслати жертву поштовими складанками, розісланими з українською пресою (конто ПКО 505.690), або просто на адресу Товариства.

Львів, у жовтні 1936. р.

УКРАЇНСЬКЕ Т-ВО ДОПОМОГИ ІНВАЛІДАМ
Львів, Потоцького 48.

—o—

Михайло Рудницький.

Від Мирного до Хвильового

Студії про 25 наших письменників, про наш XIX-ий вік, про літературні напрями і напрями сучасної європейської літератури. Життєписи, твори і бібліографія.

440 сторінок. Ціна 5 злот. Порто 60 сот.

„Ця праця виводить прогалину, яка існує від часу появи історії української літератури С. Бфремова, і широко зупиняється на письменниках молодшого покоління, що із Бфремова розглядає зовсім побіжно або поставився до них по мачушиному. Рудницький прикладає водночас новітні методи літературознавства, що краще спокладають для оцінки їх творчості“.

„Prager Presse“, 1 жовтня 1936.

Ліцитація гасел „паньства народового“.

Львів, 13 жовтня 1936.

Сьогоднішні газети принесли таку звістку з Варшави: Група легіоністів, резервових старшин, організує політичну партію під назвою „Обуза народово-паньство“. Організаційну владу має творити 30 осіб. В ідеологічній декларації нова організація стверджує, що основнік вийшли з лицарського духа самостійницьких боїв, з героїської традиції легіонів, та що вони є воїнами Юсифа Пілсудського і хотять будувати великодержавницьку („моцарство“) Польщу. Нова група від нікого й нічого не залежить. У напрямках нової партії кажеться про спортово-військове виховання всіх поляків від 6 до 60 літ. Вкінці організатори заявляють, що Польща — це національна держава і повинна бути оперта на засадах як найбільш демократичних. Далі говориться у тій декларації про гасла суспільної справедливості, про засяг впливів і т. д. Часописний кореспондент додає від себе коментар, що та нова організація, яка зрештою є ще у підготовчій стадії, не має нічого спільного з політично-організаційними плянами полк. Коца і для п. Коца це неприємна несподіванка.

Стільки газетна звістка. Вона не єдина з гої самої матерії. Ось ледви кілька днів тому читали ми про зїзд польських легіоністів львівської округи. Ідеологічний реферат виголосив там посол д-р Б. Войцеховський. Казав про дуже важку ситуацію Польщі і про конечність найдалше йдучої консолідації польських національних елементів, які змагали би до будови національної Польщі („Польські народовеї“). Одним із засобів до тієї цілі має бути приспішена земельна реформа (читай: парцеляція великої земельної власності у 5 східних воєводствах поміж осадників і колоністів). Одночасно учасники зїзду покvapно відзначувались від ендеції, називаючи її націоналістичною парцією, що орудує демаргічною фразою.

Врешті згадана вище плянована організація полк. Коца: кілька днів тому читали ми в якомусь варшавському щоденнику, що ідеологічною підставою тої нової урядової партії, що має заступити колишній ББ, має стати засада, що Польща — це держава національна, та ще й „тотальна“...

Читаємо все це, приглядаємось усьому цьому і запитуємо: що це значить? Чи це тільки забава у гру слів, приємних для польського вуха, чи це поважна заповідь устроєвої та національної політики? Чи це тільки ліцитація сидецькими гаслами, щоб відтягнути від ендеції маси гурра-патріотів, які не розуміють сутнього змісту гурра-патріотичних гасел, але йдуть за

Мині у Великім Театрі

комедія Войтіха Богуславського „Модні Спазми“.

тими гаслами, — чи купля нових проектів „на знищення Русі“? Але навіть колиб це була тільки конкуренція між партіями польська боротьба, то мусимо рішуче виступити проти її аргументів. Тим рішучіше мусимо застеретися проти того, щоб устійнювати такі ідеологічно-програмові засади якихнебудь нових польських політ. організацій, що бють безпосередньо по сутніх українських інтересах та всім своїм вістрям звертаються просто проти існування українців у Польщі, як окремого і самостійного національно-політичного колективу.

До цього часу теза „панства народового“ була монополюючою ендеції, експлуатованим на всі лади та способи. Згідно з тою тезою послідовно ведено негацію українського чинника у Польщі, а супроти українських земель поза Польщею проголошено засаду „поділу сфери впливів“. Принцип „панства народового“ ляг в основу і першої польської конституції, препарованої ад узум польської партійно-політичної правниці („Ми нарід польскі...“), — і в основу риського миру, спрепарованого теж „сірою емінецією“ у „палаті семиголовців“ — Ст. Грабським. Про „панство народове“ писав і Дмовський і Грабський і кричали про нього всі без винятку віча ендецької молоді, реалізуючи у практиці те „панство народове“ законами й авантюрами, яких остаточно й завітня ціль — перетопити на польський національний моноліт усі існуючі в Польщі непольські народи, або щонайменше перетворити їх у меншвартні етнічні групи, вегетуючі культурно й господарськи у тіні польської культури й економіки та неіснуючі як політично-особова одиниця.

І це зовсім ясно і логічно. Бо що значить „панство народове“? Переложені на просту мову й у практиці реалізовані ці два слова, можуть означати тільки: 1) або Польща хоче зрестися земель, на яких польський етнічний елемент знаходиться у меншині чи у незначній кількості (в цьому останньому випадку це територія мішана), або 2) хоче засиміювати елемент чужонаціональний. Терціум нон датур. Звужувати своєї держави до польських етнографічних границь пп. Дзедушицькі і Коци, здається, не мають охоти, — тож видно мають охоту піти на другу комбінацію, чи не так? Але у цій другій комбінації мають чейже голос і ті народи, що призначені для операції. Ніхто не може мати до нас претенсій, коли ми боронимось і будемо боронитися всіма можливими способами проти того, щоб Польщу, в якій волею долі опинились ми у скільких скромних кількох мільйонів душ, не перетворювати в однородну національну державу, себто, що не хочемо ані кінчати масовим гаракірі, ані смирененько приглядатися процесові творення з нас польського національного моноліту.

Жонглювання словами „народові“, „панствові“, „моцарствові“ — доходить уже до абсурду. Аж проситься порадити всім тим панам промовцям та організаторам і політикам, щоб склали невеличкий словник з поясненням кожного такого, частенько вживаного слова і в потребі до нього заглядали. Як можна напр. казати, що Польща має змагати до „панства на-

родового“ та одночасно „моцарствового“, коли обидва ці поняття у польській демополітичній дійсності взаємно себе виключають? Бо або Польща буде державою національною, себто скоротиться до етнографічних границь плюс невеличка скількість засиміюваних „тутейших“, і тоді важко буде казати про великодержавність, — або Польща схоче претендувати на великодержавницьку місію на границі заходу і сходу та взагалі грати активну роль у вирішуванні проблем цієї частини Європи, і тоді не може вести і доводити до краю боротьби між 60 відсотками упривілеєного та 40 відсотками депреціонованого власного населення. Адже це аксіома, що внутрішньо-політичні відносини у національно-мішаній державі мусять бути налагоджені мирно у порозумінні між державою та її національними меншинами, — якщо держава хоче і внутрі і назовні бути сильна та потенційно здібна до вирішування міжнародних проблем.

Така сама цілком невдала забава у слова і гасла ведеться з термінами „панство народове“ і „демократичні засади“. Або признається демократію тим, чим вона дійсно має бути, себто справедливою участю населення держави у державному правлінні, і тоді треба вести такі демократичні вибори на підставі справедливої виборчої геометрії і всіх інших приписів ординації, при такій участі адміністративного чинника, як це діється нпр. у Франції, — а тоді приймається згори, що у варшавському парламенті засідатиме величезне представництво непольських народів,

яке розбиватиме парламент, борючись проти конів, основаних на тезі „панства народового“ — або змагається до ідеалу „панства народового“ саме при нехтуванні всіх демократичних засад правління, з правозором „малцят і не суджати“. Знову: „терціум нон датур“.

Навіщо вся ця еківабристика, навіщо ті сла і ті засади, які так хвилюють непольські мадяні Польщі, що й писати про це тоді у своїх клопотів, як їти на нову загострену боротьбу зі своїми меншинами, та ще й із тими меншинами, що компактною масою заселяють самі варшавські смуги на найбільш загроженому державному відтинку? Чи дійсно при пошуку ідеологічних та практично-програмових напрямків треба польським патріотам, які покликаються на імя Йосифа Писудського, витягати з архіву ендецької ідеології та еківабристики і пишати у них, немов це нові театральні ліцензії? Навіщо відкривати нові площі конфліктів, коли вся увага повинна бути звернена на ліквідацію старих? Як довго ще при вирівнюванні великодержавницьких ідеологічних напрямків Польщі польські патріоти будуть промовляти, що Польща не може претендувати на „панство народове“ і що саме „панство народове“ — це для Польщі загибель, — бо в Польщі є мільйони непольців, яких поляки зрубають вдається?!

Нове вирівнювання гроша.

З ПРИВОДУ ДЕВАЛЮАЦІІ ФРАНКА.

Коли Франція, як перша з черги (не рахуючи давніших потрясень долара і фунта), зменшила вартість свого гроша, не зробила нічого іншого як тільки признала офіційно стан, який фактично тривав давно вже у практиці, себто однаково у біржових трансакціях, як і щоденному житті пересічного французького громадянина. Напр. смішно було вірити самому або казати вірити іншим, що треба витратити лише 75 франків за один фунт штерл., коли в дійсності треба було заплатити 114 франків. Рівночасно було небезпечно дозволити на своїй біржі виміну банкнотів на золото, коли державний бюджет був постійно пасивний, що викликало втечу того дорогоцінного металю. Здається, що цей останній факт, більше ніж інші вплинув на настрої і спонукав французький уряд повернути правдиве відношення франка до долара і фунта штерл.

Валютних питань не можна ніколи вирішити цілковито й остаточно та ще й на власний відокремлений лад, хіба, що якась держава хотіла би цілком замкнутися і відокремитися з міжнародного життя. Однак мабуть нема нікого, хто хотів би повного господарського відокремлення, яке рівняється самогубству, бо навіть перевести таке самогубство — річ неможлива.

Мати гріш, який відповідає обсягам і дійсному відношенню вартості, не можна улекшувати й забезпечувати міжнародні транзакції якогонебудь роду. З цього користуються лише торговля. В той спосіб держава не може вирівнювати свої біляси і витворити свого роду солідарність між країнами, які продають і купують.

Мабуть нема держави, яка не старалася витиснути все, що лише можливо, з власного краю для власного вжитку. Перевалено і таризацію всіх живих чи притяених сил і напрямом їх як найбільше використати. Однак ці заміри не можуть виключити обміну товарами з загрозою. Що більше: не вважаючи на те, що господарської самовистарчальності, міжнародні зв'язки впливають на дійсну вартість гроша. І тому треба вважати, щоб вдержати тривку грошевої вартості.

Кожна держава завжди буде прагнути продавати і купувати товари за границею. Якщо нема навіть ніяких теорій про жорсткість і способи змінити цю відносину, і якщо ця виміна товарів мусить вестися, то старатися, щоб вона відбувалася при вирівнюванні гроша вирівнюваного щодо вартості, без суттєвих перешкод і без валютних спекуляцій, так шкідливих і потрясаючих.

Д-р КОСТЬ ЛЕВИЦЬКИЙ.

Українські політики.

Сильвети наших давніх послів і політичних діячів.

МИКОЛА ГАНКЕВИЧ.

Найвизначніший і незвичайно характерний український соціальний демократ, що був ним з переконання і посвяти. Це був Микола Ганкевич.

Заходами Миколи Ганкевича відбулися по довших приготуваннях збори українських робітників у Львові в дні 17. вересня 1896. р., на яких засновано русько-українську соціально-демократичну партію. Його змаганням було: організувати українських робітників по містах, щоб вони почувалися українцями і на основі соціально-демократичної програми добували кращу долю для себе та підносили і скріпляли професійну організацію робітників. Цій організації він присвятив ціле своє життя: становище, посаду і всякі вигоди життя.

До послухання М. Ганкевич не дійшов, хоч партія його кандидувала на посла. Та він про це не дбав і робив свою роботу на долах. Казав, що не підє просити п. Дашинського за мандат...

При своїй соціалістичній діяльності Ганкевич ніколи не затрачував національної ідеології

українського народу та завжди по своєму розумінні їй служив вірно.

Наслідком небезпечних міжнародних відносин вніс був австрійський уряд у Держ. Раді у Відні мобілізаційні проекти в 1912. р. Тоді зібралися у Львові (в дні 7. грудня 1912. р.) довірочні збори найвизначніших діячів усіх українських партій Галичини та по основній дискусії вирішили однодушно, що, з огляду на добро й будучність українського народу по обох боках кордону, на випадок збройного конфлікту між Австрією і Росією все українське громадянство однозгідно і рішуче стане по стороні Австрії та проти російської імперії, як найбільшого ворога України. Цю резолюцію найбільше переконливо підтримував та узасаднював на тих зборах саме Микола Ганкевич.

А як з вибухом світової війни прийшло до заснування Головної Української Ради у Львові, що мала бути висловом одної думки й одної волі українського народу та показувати йому дорогу до діла, яке жде його у воєнній хуртовині, то Миколу Ганкевича вибрано заступником голови Головної Української Ради. Він і укладав перший маніфест її з 3. серпня 1914. р.: Нехай на руїнах царської імперії зійде сонце вільної України!

В 1915. р., коли світова війна затягалася на довший час, робились заходи на еміграції у Відні, щоб створити загальну репрезентацію всіх українців на час війни, значить, щоб розширити Головну Українську Раду, що обіймала тільки га-

лицькі українські партії, добираючи до неї представників української парламентарної репрезентації представників Буковини і Союзу Високих України. І тоді Микола Ганкевич найбільш причинився до того, щоб зладити особливе непорозуміння й амбіції, які на еміграції були незвичайно відчували.

Микола Ганкевич зложив тоді перший проект статуту Загальної Української Ради у Відні (дні 30. квітня 1915. р.), як репрезентативної орган українського народу на час війни, аж до встановлення нормальних відносин на українських землях.

Вкінці 19. жовтня 1918. р. на засіданні українських національних зборів (конституційних) у Львові Микола Ганкевич, як речник соціально-демократів, зложив заяву: „У великій історичній хвилині, коли вальється основа старого світу і на його руїнах зростає нове життя вільних самостійних народів, що самі рішають про своє майбутнє, Національні Збори української держави проголошують торжественно перед цілим світом, що домаганням і вимогам українців є єдинити всі українські землі в одну державу, — що ці наші національні змагання є єдиними, а не самостійними Українська Республіка“.

Завсіди лагідний, розважливий і зцілений, коли зарозумілий і безоглядний, М. Ганкевич шире й горяче бажання загального добра української нації. Таким був до останнього свого диху.

Хто не пригадає собі хаосу, викликаного падком англійського фунта? Чи це була лише внутрішня справа Англії і торкалася тільки британських громадян? Навпаки: крик і лемент піднявся тоді головню поза Англією і під адресою англійського уряду падали заклики, що він одночасно і зависоко стабілізував був свою валюту у 1922 р.

Наслідки упадку фунта були негайні та для закордонного страшенні. Англійські продуценти, користуючись з нижчої вартості рідної валюти, могли обнижжати ціни на світовому ринку і перти ган силою на заграничні ринки. Загрози цілою почали підносити мита і протекціоністські держави почали небезпечну конкуренцію. Лізмом відповідала на небезпечну конкуренцію. Прийшло контингентування товарів і валют та замороження довгів і всі ті інші засоби, які в загальному наслідку тільки збільшували й продовжували кризу.

Упадок франка був би певне мав подібні

наслідки і був би наробив чимало лиха. Щоби охоронитися від того лиха, багато держав пішло вже за приміром Франції і виглядає так, неначе сьогодні йде нове вирівнювання гроша у міжнародних відносинах. Чи до того дійде — невідомо, бо кожна держава мусить передити зрівноважити свій бюджет та дуже обережно аживати того делікатного інструменту, що називається кредитом.

У часописах знову появилася вістка про намір скликати міжнародно конференцію, яка мала би рішити пекуче питання світового гроша. Але щоб вартість такої конференції не обмежилася до пустої балаканини, треба доброї волі всіх держав і як довго держави будуть оточувати себе різними митними і валютними мурами та поки економіці шкодитиме політика, так довго бідний гріш буде терпіти і ніколи не зможе виконувати своєї властивої функції, себто бути мірином вартості.

Н. С. С.

Далекосяглі політичні наслідки позички для Китаю.

ЗНАМЕННА ОСТОРОГА ДЛЯ ЯПОНИ.

ЛОНДОН, 13. 10. ПАТ. „Дейлі Геральд“ повідомляє про закінчення переговорів у справі позички кільканадцять мільйонів фунтів стерлінгів для Китаю. Згаданий щоденник пише, що ця позичка може мати далекосяглі політичні наслідки. Справу позички підготував головний фінансовий

дорадник британського уряду Ф. Лейт Рос, який кілька місяців був у Китаю і студював економічне положення Китаю. Оголошення вісток про цей кредит буде знаменною осторогою для Японії, що В. Британія не буде байдужою щодо майбутності Китаю.

Прем. Гірта уступає?

ПЛАН РЕОРГАНІЗАЦІЇ МІНІСТЕРСТВ.

ПАРИЖ, 13. 10. ПАТ. Авак. Міністри війни і морської справи склали прем. Гірті план таких негайних реформ: зменшення числа міністрів, з яких кожний мав би кілька тек та створення незалежного органу, який координував би діяльність усіх міністрів і дбав би про національну оборону. В цьому органі засіли би головню військові, під про-

водом особи, теж відпоручника армії, яка стояла би понад політичними партіями. Цей орган був би звязковим між армією та морською й урядом. Добре поінформовані кола говорять про димісію прем. Гірти, який не згодиться на цей план, бо він був би однозначний з військовою диктатурою.

З польської преси.

Підтримування галицького москвофільства та проблема оборони границь.

В останньому числі „Бюлетину П.-У.“ (з 11. ж. н.) на першому місці находимо статтю п. н. „На що не звертається увага“. Стаття присвячена безпеці, яка грозить з совітського боку Польщі і тієї пляновій акції оточування Польщі ворожим муром чи розсаджування її з середини, якої — дивним дивом — польська преса „не зауважує“. Автор звертає увагу, що коли напр. про совітські зброєння у польській пресі глухо, то про зброєння німецької повно і страшенно голосно. „Колиб п. Отмар, будучи кореспондентом у Москві, відважився оголошувати в „Газеті Польській“ такі статті про червону армію, як напр. статті п. Смогоржевського (кореспондента у Берліні) про армію німецьку, то напевне революційний трибунал обвинуватив би його у „шпигунстві“ у користь асідньої держави“. Одночасно зі зброєною акцією Совіти ведуть політичну акцію, чи то при допомозі військових союзів чи таких чинників, які мають ослабити відпорність держави на випадок війни. Зупинившись на чесько-совітському союзі, якому помогло традиційне чеське москвофільство (чехи завжди вбачають у росіянах „визволителів“ славянських народів, самому не зазнавши на власній шкурі того визволительського блага), автор звертає увагу на акцію, ведену на польсько-чеському пограниччі, вірніше — у прикордонній карпатській смузі, яку з обох сторін заступають українці.

„Користаючи з того союзу, Совіти приготували ґрунт на терені Чех і для експансії ідеологічної. Найяскравіше видно це на терені Підкарпатської Русі, де національно мало свідоме населення вважає себе „русинами“. У цій акції комуністи найшли помічників навіть серед уніятських духовників, які перед виборами агітували за віддачею карток на комуністичну лісту, як на лісту „русинів“.

Черговою ланкою у ланцюзі, що оточує Польщу, мав бути союз з Румунією...“ Союз з Румунією не вдавсь, тому треба чекати іншої дороги, що безпосередньо пов'язана територією союзницьких держав, Совіти і чехословакину. Такою дорогою має стати — Східна Галичина. Шож для цієї цілі робитись? „Помилувався би той, хто думав би, що той кусень землі Польщі не є тереном со-

вітської експансії. Ми звертали неодноразово увагу на специфічну діяльність т. зв. галицьких „москвофілів“, яка так іде на руку московським чинникам. Наївні матадори „на родового“ табору (булоб добре, якби це була тільки наївність), захоплюються заявами „любляности“ тих „русских“ супроти польської держави, зовсім не здаючи собі справи з істоти тої любляности і її вартості. Брак одностайности у поведінці адміністраційної влади на терені півд.-східних воєвідств викликає спорадичні періоди оживлення діяльності тих совітських союзників „ін спе“, та дає їм змогу організувати свої сили на випадок, коли можна буде віддати їх на послуги „єдиної недеїмої“ Росії.“

Далі автор говорить про „людові фронти“, про специфічну атмосферу у прикордонній смузі та зокрема про — Лемківщину. Лемківщина, мовляв, це домена галицьких москвофілів, які ще недавно штовхали населення до того, що воно складало подання на виїзд до Совітів.

„У тому самому часі в одному з чисел російсько-емігрантського часоп. „Ілюстрірована Росія“ можна було найти на першій сторінці кількох „русских“ лемків, перепоясаних лентою з російськими національними барвами. Важко сумніватися, яке буде дійсне відношення такої розагітованої людности, що тільки чекає, щоб кинутись в обійми машеруючої від сходу „асвободітельки“, хочби й із червоною зорею на шапках“. Не можна забувати про те, що Совіти ділять від Чех (отже й від населення відповідно пригатовлюваного на прихід „русської“ армії) смуга польської державної території, що має ледви 150 км. ширини. Що значить така шириня при теперішньому стані моторизації та при житті мас кавалерії (стаціонарної на самому польському кордоні), — цього мабуть не треба пояснювати.

Єдиний спосіб унешкіднати такий удар, це зробити загрозену частину краю більш відпорною під кожним оглядом на впливи, що змагають до того, щоби перетворити ті землі на вогнища громадянської війни та пізніше на „пляс д'арм“ для дальшого маршу. Ми вказували вже не раз і повторюємо тепер, що необчислена у наслідках

Навіть маска НЕ СКРИЛА // брудної церк...

Новочасна жінка повинна мати від стій до голови делікатну шовкову шкіру. Мило Пальмолі коштує там небагато, що мільони жінок уживають його також до купелі: щасливі вони, що можуть користати з добродійного маслинового олії.

Мило Пальмолі завдяки своїй багатій і проникливій ціні виникло і відмолджує шкіру, звільняючи пори шовкової від бруду. Таким робом щоденна купіль милом Пальмолі є правдивою „купілью краси“, яка за певний кожний жинці захоплює красу, яка рішає про її успіх.

в політика заогнивання польсько-українських відносин саме на тих теренах, бо вона йде цілком по лінії замірів Комінтерну.“

Цю думку автор розвиває ширше, підкреслює конструктивну роль протисовітської нашої інтелігенції та звертає увагу на здоровий український організм, що протиставиться деструктивним впливам. Вкінці перестерігає перед збанкрутованими комбінаціями збанкрутованих політиків, які підтримують москвофілів, щоб „на здість“ зробити українцям — і Польщі.

Взагалі це надзвичайно розумна стаття, якої тези віддавна ясні кожному, хто тільки об'єктивно хоче приглянутись поль.-українській та поль.-совітській ситуації, і неясні лише тим, які досі торчати ногами у старих трафаретних ендеко-русифільських комбінаціях, або придумують найштудерніші способи, щоб лише ослабити українців. Добре діється, що „Бюлетин П.-У.“ почав теж писати вже й про Лемківщину, досі омиваючи тієї теми, як „драздиною“. Коли мова про злагоду польсько-українських відносин та про проблему скріплення польської оборонної здібности — ніяк Лемківщини промовчати не можна. І ніяк не можна тієї злагоди осягнути, коли надалі вестись буде політика, якої символом є ославлений лемківський „Буквар“, підтриманий тепер ще й кількома читанками. Чи напр. авторів тієї статті відомо, що правою рукою нового апостольського адміністратора на Лемківщині став тепер один з найрештійших „русских деятелей“ зі Львова, за яким навіть отверто плаче „Р. Гол“, прощаючи його на нову „місію“? І такі люди мають бути підпорами... католицизму: звелічники православної чи комуністичної Росії спасають католицизм на „загроженій“ Лемківщині! Як довго тончатиме ще ця трагіфарса?

Проти некультурної полеміки.

КОМУНІКАТ РАДИ „ТОПЖ-У“.

Рада Т-ва Письменників і Журналістів ім. Івана Франка у Львові, на своєму засіданні 8-го жовтня 1936, одногласно ствердила:

Виступ п. М. Іванейка в ч. 226 „Українських Вістей“, у статті „Пан видавець і його слуги“, в якій він у некультурний спосіб напав на членів Товариства, редакційних співробітни-

ків концерну „Українська Преса“, понижує його самого як професійного журналіста. При цьому Рада Т-ва не брала під увагу політичної основи полеміки.

Львів, 14. X. 1936.

Рада Т-ва Письменників і Журналістів ім. Івана Франка у Львові.

Удар для міжнародних спекулянтів.

ВИМІНА ЗОЛОТА І ВАЛЮТ МІЖ ТРЬОМА ВЕЛИКОДЕРЖАВАМИ.

ВАШИНГТОН, 13. 10. ПАТ. Після наради представників Злучених Держав, В. Британії і Франції у справі виміни золота і валют державний секретар Морґентав склав таку заяву представникам преси: Рівень міжнародних курсів між Британією, Злученими Державами і Францією спирається на вирівняльний фонд з метою зрівноважити його валюту, купуючи і продаючи закордонні девізи. Нодна держава не бажає такими операціями придбати надто великої кількості паперового гроша інших держав. Щоб до цього не допустити, пропонуємо виміну девіз на золото. Курс цієї виміни будуть устійнювати щоденно на основі подажі і попиту.

Це рішення відбирає контроль курсів з рук кількох міжнародних спекулянтів. Уряди відповідалі перед своїми народами поведуть тепер акцію, щоб запевнити курсам якнайменші вагання. Купці, які продають або привозять товари з

кордону будуть могли переводити ці операції через банки своїх держав. Курс долара, устійнений тепер на 35 доларів за унцію золота, можна буде знизити після порозуміння 24 год. наперед з державами, які підписали цей договір. Цю зміну курсу можна перевести тоді, коли би виявилися якісь нестачі, але така можливість мало правдоподібна. Рішення Злучених Держав є новою системою пристосування паритету золота та новою метою міжнародних торговельних трансакцій. Це дальший крок до устійнення валют та відсутності міжнародних спекулянтів і передає рух золота в руки урядів. До цього договору трьох держав можуть приступити інші держави.

В Парижі і в Лондоні появилися однозвучні коментарі до агаданого заяви. Відтепер три великодержави будуть вимінювати девізи на золото. Так виглядатиме валютна співпраця між згаданими трьома державами.

Кард. Інціцер гостро осудив большевизм.

Кардинал Відня Інціцер виступив знову дуже гостро проти комуністів. Большевиам почав тепер офензиву безбожництва. Москва вислала в минулому році 77 мільонів безбожницьких книжок, надрукованих у різних мовах. Європейські політики нібито з уваги на господарські інтереси заклочують союзи з Москвою. Є враження, немов би людство було сліпе і не бачило, звідки надходить нещастя. Денебудь появиться большевицька зізда,

там негайно пливе кров і розпалюється вогонь пожеж і ненависти.

Вкінці кард. Інціцер осудив тих католицьких працевластів, які хоч признаються до церкви, гноблять робітників, які здані з приводу безробіття на їх ласку і неласку. Такі ніби католики є, як каже кард. Інціцер, фарисеями, і їх слід вистерігатися.

Склад болгарської армії.

ВІДЕНЬ, ПАТ. Болгарська армія начислює 2.800 старшин і 45.000 вояків. Армія складається з 8 дивізій по 3 полки, відділ скорострілів, відділ радіотехніки та інтендантури. Підчас війни кожна дивізія буде мати 6 полків. Крім того є 11 полків кінноти, з яких один є гвардейським полком. Кожна дивізія має полк артилерії, кожний

корпус батарею тяжкої артилерії. Армія має 32 батерії гірської і полевой артилерії, 8 кінних батерій і 16 батерій тяжкої артилерії. Жандармерія складається з 16 баталіонів з 10.000 людей. Крім того Болгарія має 100 військових літаків.

Зброєння, жертвенність та кольонії

темою промови Р. Гесса.

БЕРЛІН, 13. 10. ПАТ. Заступник провідника націонал-соціалістичної партії Рудольф Гесс, виголосив у м. Гоф (баварсько-чеське пограниччя) промову, в якій порушив кілька цікавих питань: Тепер заосмотрення населення в харчі насуває деякі труднощі. Німці мусять здобутися на ту пожертву, обмежуючи споживання впровину і товщів, бо це необхідне, щоб держава

могла заощадити на відповідне дозброєння, забезпечуючися перед большевицьким наїздом і поневоленням.

Німеччина ніколи не допустить інфляції. Вона буде старатися випродувати скільки можна сирівців у себе, але все таки для неї необхідні кольонії.

Французькі комуністи провокують Німеччину.

ІНТЕРВЕНЦІЯ БРИТАЙСЬКОГО АМБАСАДОРА У ПАРИЖІ.

ЛОНДОН, 13. 10. ПАТ. „Дейлі Телеграф“ пише: В Лондоні побоюються, щоб інцидент у зв'язку з промовою Тореса, секретаря комуністичної партії, не довів до прикордонних сутичок між Францією та Німеччиною. „Дейлі Геральд“ пише,

що британський амбасадор дістане доручення повідомити французький уряд про становище британського уряду в цій справі та висловив надію, що французький уряд зробить усе, щоб оминути прикордонні інциденти.

Загадочна пожежа домівки фашистів у Лондоні.

ЛОНДОН, 13. 10. ПАТ. Минулої ночі в домі фашистської унії фашистів у дільниці Бедель Грін вибухла пожежа, яку швидко погасили. На-

очний свідок зізнав, що двох типів облило нафтою входові двері, підпалили їх і відіхали опісля самоходом.

Візита болгарського прем'єра в Білгороді.

БІЛГОРОД, 13. 10. ПАТ. Вчора рано приїхав до Білгороду прем'єр і міністр закордонних справ

Болгарії Кіосеіанов і відбув нараду з прем. Стоядіновичем. Візита не мала офіційного характеру.

На організаційному фронті.

Політична нарада в Сяноці.

Посольське повідомлення. — Лемківська делеґація і російська мова у північній релігійній організації. За скасування лемківського букваря. — Справа будови Народнього Дому в Сяноці.

В дні 30. вересня ц. р. відбулася політична нарада в Сяноці, на якій явилися представники селянської округи, а до того делегати деяких громад коросненського повіту. Зборам проводили: с. Іван Гайдукевич з Доброї Шляхотської та Андрій Бобак, господар з Боська, секретарював М. Б. мотовка.

Реферат про політичне положення району посольським звітом виголосив пос. д-р Степан Витвицький, виносячи при тому зборам справу обсади становища лемківського повіту адміністратора. В дискусії, яка розвинулася після того, забирали голос переважно представники лемківського села.

Дискусія поверталася головно до двох справ: церковної справи на Лемківщині і т. п. будови Народнього Дому в Сяноці. Промови носили, що несприятливі відношення на церковній свідомості та що згадані відношення виходять на добро гр.-кат. Церкви. Між іншим один з промовців звернувся до с. Івана Гайдукевича в російській мові! Домогалися теж деякі діти ані учителі не розуміють. Буквар, який Народнього Дому, то збори зазначили за призначенням тої справи. Народній Дім набув у нас власність у першорядній місці в Сяноці гарної площі і має дещо готівки, але, не вважаючи на найкращу волю проводу тої установи, ані не може дальше рушити з місця наслідком відношення до проводу Народнього Дому, щоб зміцнити довою Н. Д. ширший загаль та скликав у цій справі відповідну анкету. Треба сподіватися, що ця справа тепер піде скоршим кроком вперед.

Крім того порушували промовці деякі справи, що торкалися місцевого адміністративного режиму. Вкінці зазначилося на зборах загальне домагання, щоб українські провідні політичні чинники займалися живіше і дальшими лемківськими областями.

Порошки для дорослих
з ф. б. з.

KOWALSKINA

живаємо при неприємних

БОЛЯХ
ГОЛОВИ

Архидієцархіяльні вісті.

Правом уживання фіолетового пошта і колони мейленія: Туркоч Михайло, парох Помілля Великого і камінецький декан.

Завідательства дієтали: 1. Абрамовець Андрій, К. С. в Коростові сільського деканату. 2. Бляхунський Яків, завідатель Налужа тербовольського деканату, а Ладичині микунієвського деканату. 3. Гаушман Костянтин, завідатель Коростова сільського деканату, а в мольницького деканату. 4. Деміако Михайло, сотрудник у Струсіві тербовольського деканату, а Налужу того деканату. 5. Заячківський Володимир, сотрудник у вом управі в Подусові, парох. деканату, а Подусіві Коломєць Степан, неопресантер, а Перетічіві сільського деканату. 7. Цап Петро, неопресантер, у Струсіві причівського деканату. 8. Шулим Іван, сотрудник у Вірній озірнянського деканату, в Озерній.

Ректорами церков іменовані: 1. Романчик Роман, неопресантер у Заставнях підляського деканату. 2. Сіхно Емануїл, неопресантер, у Хилчичах жолтосинського деканату. 3. Теленько Володимир, сотрудник у Копісольського деканату, у Верхобужі того деканату.

Доїзджаючими завідателями назначені: 1. Богоський Роман, ректор Надієва доліського деканату. 2. Раківі тогож деканату. 3. Дашинко Максим, ректор Колаєва жолтосинського деканату, а Ужнівського деканату. 3. Кузь Василь, завідатель Палківського сільського деканату, в Токах тогож деканату.

Сотрудниками з правом управі назначені: Бабі Олександр, сотрудник у Падківі доліського деканату, а Падківі.

Сотрудниками назначені: 1. Антонович Еміль, неопресантер, у Золотниках зарванського деканату. 2. Бабі Іван, неопресантер у Лучиніх ропатинського деканату. 3. Дмитрук Василь, неопресантер у Струсіві.

У міліони

ЗОЛОТІХ

ЙДУТЬ ВИГРИ

ВИПЛАЧЕНІ У КОЖНІЙ ЛЬОТЕРІЇ КЛІЄНТАМ
ПОПУЛЯРНОЇ І ЩАСЛИВОЇ КОЛЕКТУРИ

„НА ДІЯ“

ЛЬВІВ, ЛЕГІОНІВ 11.

Головжа виграла 1,000.000 зол.

ТЯГНЕННЯ І. КЛАСИ ПОЧИНАЄТЬСЯ ВЖЕ 22. Ц. М.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— В Індії терористи виконали атентат на урядовця англійської адміністрації. Урядовець легко ранений, атентатники втекли.

— У політичних колах у Букарешті кружляють поговори про можливу зміну кабінету. Прем'єром нового уряду буде марш. Авереску, одну з важливіших тек дістав би провідник лібералів Ю. Братіану.

— До Барселони приїхав італійський кружак „Еugenio ді Савоя“ і командант корабля склав візиту у Хенераліда. Його ревізували.

— Турецький міністр закордонних справ за-тримався у Відні і відбув нараду з державним секретарем Шмідтом.

— 29. жовтня ц. р. приїде до Анкарн з візитом прем'єр Югославії Стоядінович.

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ

СВОЮ РЕАЛЬНОСТЬ

АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?

дайте оголошення до
нашого щоденника

ГАЛАКТИОН ЧІПКА.

Автом по Галичині.

ДОРОГИ.

Дороги в Галичині поправляються. Це треба признати, хоч повітряні виділи і тим подібна доро-гова влада всецільно в чужих руках. Я чоловік справедливий і безсторонній це признаю. Але, щоб кожний міг пізнати, як було давніше, великі кусні доріг лишилися в такому стані, в якому ніколи не по-винні бути а рідко коли були.

Вийшли ми в Черна на головний шлях Рогатин — Станіславів.

— Додайте газу! — кричимо до шофера.

Не тільки тому, що ми втікли і можна споді-ватися погоні, але й тому, що дорога як стіл і мо-же собі дозволити.

Авто шугнуло стрілою і тільки вітер шумів на-м коло вух.

Мінються образи як у калейдоскопі: Село, гаї, корови на вигоні... Нараз гуркіт, скрип шин і ми — як млячки...

Пришов саме кусень дороги — резервату. Вибіли на вибох, поперечні, поздовжні і наскіс, амаде недбало розсипане каміння, так, що ліпше без нього, як в ині.

Це для прикладу і науки. За кільканадцять мі-нут відгукуванню ви не тільки навчитеся цінити добродієства добрих доріг, але й сконструюєте, як саме авто заважляється в Галичині.

„Мирцедеси“, „Лявчії“, „Штаєри“, чи інші „Лявчарди“ не мають що на таких дорогах робити. Автова аристократія добра до асфальтів — тут вона попомить делікатні „кости“. Зате про-стий „Форд“ постогне, покашляє, посипить і ви-йде цілий та здоровий.

Присуди смерти, терор і реквіз иції в Мадриді.

МАДРИД, 13. 10. ПАТ. „Людський трибу-нал“ засудив на кару смерти підполковника ге-нерального штабу Карлоса Морена за спів-участь з повстанцями.

Поліція арештувала у Мадриді полк. Моде-ста Лопеза Лечаро з 3 доньками за те, що він ждав на прихід повстанців. Поліція арештува-ла теж Хусто Арміго за протирепубліканську акцію.

БУЕНОС АЙРЕС, 13. 10. ПАТ. Міністр за-кордонних справ звернувся до еспанського ам-басадора з пропозицією спільної акції у Ма-дриді, щоб увільнити Хосе Антонія Прімо де Рівера, провідника еспанських фашистів.

МАДРИД, 13. 10. ПАТ. Міністр внутрішніх справ наказав реквізувати теплу одіж, ковдри і матеріали, щоб забезпечити урядовим військам якнайкращі умовини на фронті. Всі згадані предмети реквізують у помешканнях, а яких повтікали мешканці до провинції, які заняли національні війська. В усіх інших помешканнях

залишають мешканцям по одній матеріці і по дві ковдри на одно ліжко.

УСПІХИ ПІД ОВІЕДОМ.

БУРГОС, 13. 10. ПАТ. Команда національ-них військ заінстальовала на деяких відтинках фронту голосники, щоб урядові війська могли слухати комунікатів національних військ.

Національні війська зміцнені відділами ма-роканських військ ідуть наперед у напрямі Овіе-до, займаючи на північний захід від Овіеда, місцевість Сото під горою Наранко.

ЛЯ КОРУНА, 13. 10. ПАТ. Радіокомунікат національних військ повідомляє, що війська ген. Моля заняли Наваль Віла, Роса дель Куер-ну і Каваль Соде де Льос Відріос. На відтинку Сан Мартін де Вальде Іглесіас повстанці відби-ли наступ урядових військ.

Радіо-клуб у Тенерифі оголосив комуні-кат, що повстанці бомбардували пристань у Більбао. Одна бомба впала на воєнний урядо-

За „резерватом“ знову дорога як стіл.
— Гау! — і ми летимо на крилах бензини, як птахи.

Ще кілька слів про знаки на шляхах. Знаки ці насправду гарно розмальовані, солідно викона-ні і глибоко вкопані. Біда тільки, що вкопані в злих місцях. Коли має бути закрут — знак на це є або на самім закруті, або (бувало й таке!) за закрутом. Коли хтось дуже розженеться, то чи-тає осторогу... вже лежачи в рові, придушений переверненим возом.

Все це відноситься до рівних куснів дороги. Там, де дорога була вибоїста і де авто мусить їхати „нога за ногою“, знаки усталені дуже пра-вильно.

ГОРИ.

За Станіславом чути вже подих гір. Шлють вони на доли своє червте повітря і чим ближче до їх підніжжя, тим те повітря черстаїше. Ех! Місто моє рідне! Коханий ненаш Львів! Як дуже здавалось би тобі суєдство Карпат. Скажім — коло Винник, чи Брюхович бовванілоб сині шовби Чорногори або Горганів... Тоді свіже повіт-ря наповнилоб твої — не тільки вулиці, не тільки камениці, але й салі засідань. Так нам нерав цьо-го гірського повітря треба, а тут як повіє від Полтви-річки!... Не дивуйся провинце, що столи-ця часом викине якусь штуку. Атмосфера!...

Доброю дорогою котиться авто все ближче і ближче туди, де „наші“ любі зелені Карпати“. Три прикметники, поставлені колись коло Карпат — вони децю змінилися. І не дуже наші і не дуже зелені — хіба, що любі.

Почавши від Надвірної видно вже наскільки Карпати наші і наскільки зелені.

Гуцульські хати тікють чимраз далі в го-ри, а на їх місця садовляється віллі вибраного і па-

нующого народу. На дорогах спациеровні і про-гульковці з чужою мовою на устах, а гуцулі або на показ, або на роботі. Говорить між собою по українськи, але звернувшись до неї за інформа-ціями — відповідає по польськи. Не уявляє собі українців в азті, а хочби й уявляла собі — не ві-рить власним вухам. Не вірить Надвірня, не ві-рить Делятин, а в Яремчі нема кому уявляти собі. Там гуцул як покажеться, то його зараз фотогра-фують. Хіба кілька возів і одна дві гуцулки, що цілий день по корзі лазять та на молодих літників оком закидають.

Добре, що є „Маслосокоз“ — там можна де-що довідатися, розпитати і добре, що є вілля П. П. Перфецьких — там можна переночувати і перебути в милім товаристві відпочинку.

Заїздаємо. Господарі зі своїми гостями на великим травнику коло хати. Малий Перфецький з малим Ігнатом бавляться в індіи. Стріляють з луків до старої ринки, завішеної на березі. Вита-ємося із домашніми і відразу записуємося до ін-діян. Стрілка за стрілкою летить до ціли, але рин-ка далі висить.

Проф. Перфецький і собі бере участь у зма-ганнях, але його стріли летять пів милі від ринки.

Врешті малі хлопці соромно побивають нас, старших. І один і другий залучають у ринку.

Змагання скінчені. Змагуни в нагороду... Ідуть спати, а ми в ідалійні віллі ще довго-довго в ніч балакаємо, граємо „жерки“ та бавимося „по-дай далі“.

Хто був би припускав, що за два тижні наш любий господар відійде від нас на віки, що це його останні закарці серед рідні і знайомих, у наших любих, зелених Карпатах!

Непевне людське завтра, як погода в Галичи-ні, завжди як кульбаба мить...

ний корабель, спричинюючи великі шкоди. За-
лога цього корабля пішла до міста з протестом
проти мадридського уряду, що не присилає ні-
яких відділів проти національних військ.

ПІЛЬНУЮТЬ СВОІХ ПРОВІДНИКІВ, ЩОБ НЕ ВТІКЛИ.

СЕВІЛЯ, 13. 10. ПАТ. З Мадриду повідо-
мляють, що члени лівих партій пильнують сво-

їх провідників, щоб вони не втікли у випадку
наступу націоналістів на Мадрид. Бувший пре-
м'єр Хіраль і жінка прем'єра Азані всіли на ар-
гентинський кружляк „Вентісіно де Майо“.

УКРАЇНЦІ!

КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ,
ЩО ОГОВОЛЮЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ
ПРЕСІ.

Прикордонний совітсько-манджурський конфлікт.

ТОКІО, 13. 10. ПАТ. Агенція Домей повідо-
мляє, що совітські війська застрілили 12. ц. м.
трьох жовнірів манджурської прикордонної
сторожі. Команданта відділу поручника Томі-

нага, що беріг тіла забитих жовнірів, також у-
били. Прикордонний стовп, що стояв на місці
цієї події витягнули.

Бельгійський міністр під зам.том фальшування білянсів.

БРІССЕЛЬ, 13. 10. ПАТ. Бельгійський міні-
стр шляхів Жаспар заскаржив до суду провід-
ника „Рексу“ Дегреля, що атакував його на сто-
рінках своєї преси. Коли прем'єр, не зважаючи
на домагання Дегреля, не дав Жаспарові димі-

сії, Дегрель оголосив у одному зі своїх часопи-
сів документ, з якого виходить, що мін. Жас-
пар фальшував білянси транспортних підпри-
ємств. Ці ревелюції викликали небувале вражен-
ня в бельгійських політичних колах.

ФУТРА жіночі і мужеські для Пань від зол. 200.—
ЛИСИ срібні, сині і краєві Магазини для Панів від зол. 300.—
у величезній виборі і робітниця футер **Станислав СТЕМПКОВИЧ**
Львів, пл. Капітульна 1. Тел. 248-50 6-8 2788

На викуп решти паїв „Українського Городу“.

XXII. випуск.

Зложили в С.Б.:
Микола Малицький, Шляхтинці зол. 100.—
Ліна Малицька, Шляхтинці зол. 100.—
„Супільний Промисл“, фабрика цукорії „Луна“, —
Львів зол. 100.—
Др Михайло Волошин, Львів зол. 25.— і ключі:
дра Володимира Личиника, синадика Земельного Банку
на довільну суму.
Окружний Союз Кооператив, Ширепь зол. 25.—
Службовики „Супільного Промислу“, Львів зол.
20.40 і ключі: службовиків кооп. „Зоря“, Львів.
К. І. Р., Львів зол. 20.—
Соколи-змагуні на чайнім вечорі у Львові з нагоди
краєвих сокольських спортивних змагань зол. 10.10.
Спортова Секція „Плай“, Львів зол. 10.—
Студентська Секція при Філії „Просвіти“ в Тере-
бові зол. 10.—
Спож. кооператива Володж зол. 10.—
Т-во „Сокол“ Радча зол. 7.50.
Др Степан Дмоховський, Львів зол. 5.—
У. С. Т. „Поділля“, Тернопіль, збірка на чайному ве-
чорі зол. 6.—
Іж. Богдан Нижанківський зол. 5.—
„Сокол“ Стара Ропа зол. 5.—
Олег Мохнацький, лікар у Терехові зол. 5.—

Коли я довідався про ненадійну смерть проф.
Перфецького — станув мені перед очима здоро-
вий, усміхнений, молодий духом Господар віллі
Перфецьких — з яким так недавно провели ми
такий гарний, такий приємний день нашої про-
гульки.

ВІЛЛЯ „ТОПІЖУ“

Писав я колись, що до віллі Письменників і
Журналістів тяжко трапити.

Але це було ще в тих часах, коли ця вілля
була тільки власністю „Топіжу“, ніхто в ній не
мешкав, а скарбовий уряд у Надвірній не знав
що робити з екекціями за податок. Часи змі-
нилися діаметрально: щороку в ній повно, а
скарбовий уряд бере і бере податки, бо наше
Т-во стало не тільки найліпшим платником у
Надвірнянщині, але й найбільше смирним. Др
Николайчук, покищо безплатний синдик Това-
риства, має з тими податками більше клопоту
як з найгіршим клієнтом і щораз мусить інтер-
венювати — за що дай йому Боже 100 літ і 100
тисяч.

Велика скількість літників у віллі і клопоти
з податками навчили нас, а мене зокрема, знайти
з замиуреними очима дорогу до віллі. Ми без за-
сягання язика рушили автом попри Камінь Дов-
буша, скрутили два рази вліво, два вправо і за
пять-шість хвилин були в... сліпій вулиці. Звід-
гам уже було легко трапити, тим більше, що
управитель віллі тов. М. Островерха показав нам
дорогу, а авто вміло їхати і назадгуз.

Ще кілька минут альпіністики і ми знайшлися
перед воротами віллі „Топіжу“, прийняті сердечно
управителем, мало не хлібом-сіллю.

(Продовження буде.)

Коли міністер фінансів Франції, Піао, за панування
королів Людовика Філіппа, кинув гасло: „Збогачуйтесь!“
— звернувся до всіх французів, деякі люди зрозуміли то-
ді фальшиво поклик міністра, як відгук, щоб одніми
збогачувалися дорогою спекуляції та гри на біржі.

Отже хибний погляд покутує дотепер в різномод-
них формах. І тепер уявляють собі ще деякі добрячі, але
зайві люди, що гасло збогачування має в собі щось
шкідливого, що шкідливе у житті, прокукує буцім то оди-
ниці до егоїстичного ділення для власного хізна, а зі
шкодою для загалу. Всеж так воно не є. В таких підхо-
ді до справ скривається велика помилка.

„Збогачуйтесь!“ — так як звучав і розумів той
французький міністер, значить, і тоді і тепер; лиш те,
що всі повинні змагати до добробуту, до помноження
матеріальних засобів. Чим багатіша є суспільність, чим
вище є життєва стопа кожного горожанина, тим багат-
ший варі, край і держава.

Ось така є думка гасла і таке значіння однаково
житого сьогодні, як і перед дев'ятьдесяти роками. На
багатоті горожан спираються фонди, багатоті і сила
Франції, Англії. Це добрий приклад до наслідування.

Але збогачуватися чесно, — це нелегка справа, ко-
ли ще нема підстави для видатної праці, для створення
виршату, підприємства, бюро, крамниці або розширення

НОВИНКИ.

— ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІР-
МАХ, ЯКІ ОГОВОЛЮЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧА-
СОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЯ НА
ОГОЛОШЕННЯ.

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА,
що всякі оповістки про загальні збори, концер-
ти, відчити, товариські сходини, посмертні згад-
ки та вістки особистого характеру міститимемо
тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла“.

— Понесете велику втрату, коли не купите
зайкращого з усіх календарів „Криниця“ на рік
1937. „Криниця“ — це підручна книга в кожній
каті. Всі, найбільш заплутані правні справи, всі
клопоти жінки-господини, всі матеріали, потрібні
кожному інтелігентові у розгляді всіх дія-
нок нашого громадського, як і світового жит-
тя — найдуть найсоліднішого, вправного про-
відника і коментатора тільки в календарі „Кри-
ниці“ на рік 1937. Ціна зол. 1.50 — порто 30
сот. Дістати можна у всіх книгарнях і у Вид.
„Діло“.

— Несподіванка для радіоабонентів. Почтова
влада переказала скарбовим урядам екекцію
задегних оплат за радіо. Досі екектувала їх по-
чта. Екекція скарбовими чинниками наразить
радіоабонентів на кошти.

Бібліотека „Діло“ „ЧОРТИЦІ“

ВЛРБЕ Д'ОРЕВІЦ

Архитектор великого письменника

Пять могучих картин, з яких можна зрозуміти
так живо в уяві, як безпосередньо з життя.

Ціна зол. 2-50, з поштовою пересилкою зол. 3-00

Студентська Молодь Бережанщини зол. 1.—
о. кн. Е. Бачинського, опісляра В. Бачинського
В. Мацлінського в Бережанах.
Володимир Левинський, УССК Львів, зол. 1.—
Стокроцький Мирослав, Нове Село зол. 1.—
Проф. Савина Сидорович, Львів зол. 1.—
М-р Ірина Мри, Львів зол. 1.— і ключі: дра Гринь-
Громницького, Судова Вишня, дра Гринь-
го, Перемишль, дра М. Ніжківського, Львів, дра
О. Пелеха, Сокаль.

Ізидор Лешед, Устрик Дов. зол. 1.—
Іван Олексинин, коміс. скарб. Львів зол. 1.—
Кружок Рідної Школи, Нове Село зол. 1.—
Матвій Осип Островський, Львів зол. 1.—
о. Петро Весоловський, Рожанка Бел. зол. 1.—
Д-р Іван Мри, Львів зол. 1.— і ключі: дра Гринь-
Копач, дра О. Недоведзького, дра С. Хорватин-
— всіх зі Львова і дра В. Каркута з Кременя.
Лев Підлісський, Львів зол. 2.50.
Олег Вальчик, Львів зол. 2.—
Вол. Савих, Львів зол. 2.—
Мирослав Дуткевич, Городецька зол. 2.—
М-р Хомяк, Львів зол. 1.— і ключі: дра Гринь-
Ніску й о. дра І. Гриньоха.

Василь Борзун, Стріпська Нові зол. 1.— і ключі:
Ом. Шербанюка у Вербицьких і Василя Тейхен-
в Дулібах.

Просимо за дальші плати. Гроші переказувати
адресу: Центробанк, вул. 3. Мал. ч. 15. Числ. рах.
143.467 з допискою: „На Український Город“.

Збогачуймося!

Засягу діїння є якнайменше зменш. Збогачуйтесь, про-
натривальність можуть адляти дуже багато, шість разів
тоді, як приходять їм з помічю відкриття скарбів.

В тому місці багато читали книжки, тільки не
встають меланхолічне саїне: „В тому для прикладу“

Бож ніхто не думає, що гроші ростуть не в лісах
і вистачить по них витягнути руку. Одначе є історія
що саме тут приходять в допомогою і творять дивні
умови, щоб добути гроші для усіх зможливих
таких, що не лиш думають про та, щоб зробити та
заробили.

Така саме інституція на Державна Льютері, а не
же брати участь кожного людини, що окремо мріє
Шанси витри в чотирьох класах є дуже корисні, а не
невеликий.

Задаючи „Державний Льютері“ гасло „Збогачуй-
ся“ не є пустим звуком, але реальний ріс, що
сту намацальною, бо тисячі людей, які делять
по кілька, кількадесят і сиріють тисячі класів,
жили ті гроші пожиточно для себе, і тим зможли
заробити, зможлишалося зможлимо чимало людей
думи, які тішаться добробутом.

Тому багатімо, через участь у зможливих
Державної Льютері.

— Вистава українського мистецтва. В залі
Української Студії пластичного мистецтва в Пр-
зі (Конвіктська 5) відкрито виставу при уст-
студії за минулий академічний рік. Вистави
маларські праці та рисунки школи проф. І. Кри-
ця, скульптура проф. К. Стаховського і графі-
школи проф. Р. Лісовського.

— Арештування в Сокальщині. Сокальська
ліція перевела в читальні „Просвіти“ та кооп-
ративі в Шарпанях ревізію, яка однією з
штатуванням Теодора Крука й крамари кооператив-
ви. Того самого дня була ревізія в читальні
„Просвіти“ в Сокалі. З невідомої причини ареш-
товано сокальського купця Павла Мигала.

— Українсько-американський Клуб відкритий
30. серпня в Детройті. У відкритті взяли участь
представники місцевої української колонії та а-
мериканського політичного проводу в місцевих
коллах.

— Гарний примір сільських громадян. Василь
гості Василя й Агафії Галанів у Потемнінській
Раві Руська зложили на Рідну Школу 4 зол. 10
сот. Також весільні гості Анни й Василя Лисів-
у Камінці-Старому Селі тогож повіту зложили
4 зол. на Рідну Школу. Всі інші громадяни на-
ших селлах повинні взяти собі це за приклад і
дещо пам'ятати про Рідну Школу.

СУКНІ

КАССАКИ

найновіші моделі

порукає відома з дешевости у великім виборі

МІНЦЕР

КОПЕРНИКА 17
Ув'язи на час до 20.10.36

Театри.

Український Молодий Театр „Загра-ла“ від арт. провідом В. Блавацького.
Доліни: „Камо грядеши?“
14. X. Голгота.
Болехів: „Камо грядеши?“
15. X. Віллія і Лілія.

Український Нар. Театр ім. Тобілевича.
Збораж:
14. X. Лівя і Абисині.
15. X. Німа тема.
Зі Зборажі їде театр до Козови і Бе-режан.

Великий Театр:
Середа, 14. X. год. 8. веч. „Модні шапки“
Четвер, 15. X. год. 8. веч. Прем'єра „Піксалоп“ Б. Шова.

Цирк „Корона“ (вул. Пелчинська).
Вівторок, 13. X. одна вистава в год. 8.

АПОЛІО:

„Боліко й Доліко“ в Ад. Димію.

АТЛАНТИК: „Відень шалі“.

ВАНДА: „Жинки в його житті“, „Жин-ка з оголошення“.

ГЛАЖИНА: „Малий моряк“, „Бастер-ведар“.

КАСНО: „Маєраїнг“.

КОПЕРНИК: „Пастер“.

МАУСЕНЬКА: „Пастер“.

МЕТ'О: „На гарячій небом Арген-тин“.

МІРАЖ: „Бурака в над Волги“.

МУЗА: „Бродячий Біз“ в Джітою Альпар.

ПАКС: „Сперадона дочка“ та коліро-ві долати.

ПАЛІС: „Панна Лілі“ в Франціскоу Галі.

ПАВ: „Пан Твардовський“.

РАЙ: „Комедія“ австрійська комедія.

СНІГ: „Спокуса дівоча“.

СПІЛЕНЕ: „Кенігсмарк“, режіс „З-решкою на устах“.

ТОП: „Номі Гаванові пригоди“.

УТІХА: „Віткія в Яні“ і режіс.

ХІМЕРА: „Квітничарка в Пратеру“.

ФОТОПЛАСТИКОН.

(на Марієвська 2.)

„Бенервалд“

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Середа, 14. жовтня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 19.25 „Самсон і Даліла“ оп. Сен-Санса, Прага (470,2) 15.00 „Гарольд в Італії“ симфонія Верді, 20.05 Концерт, Париж (1648) 14.00, 18.00 Концерт, 21.00 Солісти, опів. Форт, 21.45 „Візіт Гейнцель“ драма Гавітмана, Білгород (437,3) 13.15 Спів, 17.20 Нар. музика, 20.30 Гумор, Берлін (356,7) 14.15 Легка музика, 19.00 З опер А. Шафана „Духи в Крайхенштайну“, 2) Забулени, 3) Чортівський пергамин, 20.45 Фантазія Ф. Шопена, Кенігсверг-гаузен (1571) 14.00, 16.00 Музика, 15.45 Сучасні пісні, 18.00 Форт, респіталь, амер. мініста Валет, Раміса, Мінхена (405,4) 16.30 Нар. музика, 18.00 Концерт, 19.00 Концерт преса, творчості Ліста, 21.40 Форт, респіталь, Буданешт (549,5) 12.05 17.00 Форт, респіталь, 12.45 Сп. респіталь, 13.30 Циг. музика, 19.10 Сальон, музика, 20.30 Нар. пісні, 21.00 Форт, респіталь Бе-лі Бартока, Мілан (368,6) 11.30 Популяр-на музика, 13.10 Тріо, 20.40 Орг. респіталь, 21.20 Концерт військ. орх., Рим (420,8) 21.30 Скрипка, респіталь Джозе Бакара, 22.30 Танк. музика.

Четвер, 15. жовтня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 17.25 Алет і Форт, 19.30 Концерт хору опери, 22.30 Популяр, 22.20 Нейдомі пісні у анк. Марі Гуса (сопр.), Кошмід (259,1) 18.00 Для Зокарсатія, Прага (470,2) 22.15 Лег-ка музика, Париж (1648) 14.00 Концерт, 21.00 Форт, респіталь, 21.45 Симф. концерт, Білгород (437,3) 18.00 Пусти, 20.00 Сп. респіталь, 21.30 Нар. пісні, Берлін (356,7) 17.00 Сер. і Форт, 19.15 Форт, респіталь, 20.10 Найновіші танки, спів, Кенігсверг-гаузен (1571) 14.00, 16.00 Музика, 18.30 Сопа-та д'дур Гепліа із еск. і Форт, 19.00 Пі-сні, респіталь, Мінхен (405,4) 7.00 Кон-церт, нар. пісні, 19.15 Камер. музика, Бу-данешт (549,5) 17.00 Форт, респіталь, 20.20 Сальон, музика, 22.05 Циг. музика, Міла-но (368,6) 11.30 Легка музика, 17.15 Во-кальний концерт, 22.00 Симф. джаз, Рим (420,8) 13.10 Орх. концерт, 17.15 Концерт солістів, 20.45 „Козі фем тутте“ оп. Мо-царта.

ЛВІВСЬКЕ РАДІО.

Середа, 14. жовтня 1936.

6.30 Ранішня аел., 6.33 Рухавка, 6.50 Музика з гр. пл., 7.15 Ранішній денник, 7.25 Програма на нині, 7.30 Трохи інфор-мації, 7.35 Легка музика з гр. пл., 8.00 Авд. для шкіл, 11.30 Для моц. дітей: „Мій приятель Пук“, Музика з плнт, 11.57 Сиг-нал часу, 12.03 Орх. концерт, 12.40 Печі й вишна перед зимию, 12.50 Полудняний ден-ник, 14.30 Популярна музика, 15.00 Госпо-дарські вістки, 15.15 Рекламний концерт,

15.30 Львівські біжучі вістки, 15.35 Легка музика з плнт, 15.45 Техн. скрипка, 15.55 Чайковський: „Лобаніне оазис“ балаг, суїта з гр. пл., 16.10 Історична загадка, авд. для ст. дітей із муз. авд., 16.30 Кон-церт, 17.00 У боротьбі зі шпіонажем, 17.15 Концерт солістів, опів, скрипка, Форт, 17.50 Спогади першого ректора вишег-ського університету, 18.00 Актуальна гу-тірка, 18.10, 18.15 Спортові вістки, 18.20 Хвилина Росії, гр. пл., 18.40 На маргі-несі зайвих тов. авчачів, 18.50 „Спадщи-на“ правно-суд. фейлетон, 19.00 „Наду-та конкуренція“ (Мій перший лет бальо-ном) опов. Я. Майснера, 19.20 Мішаний концерт, спів, Форт, 20.00 Як жинуть і працюють у Льв. електростан., 20.20 „Дон Хуан“ Моцарта з гр. пл., 20.35 Бюро сту-дій розмовляв зі слухачами, 20.45 Вечір-ній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 „Оповідання про Шопена“ авд. Каден-Бандровського, музика, 21.30 Концерт хо-ру та смичк. орх., 22.30 Рокр. концерт, у перерві в год. 22.55 Останні вістки, 23.00 Гашетка музика з гр. пл.

Четвер, 15. жовтня 1936.

6.30 Ранішня аел., 6.33 Рухавка, 6.50 Музика з гр. пл., 7.15 Ранішній денник, 7.25 Програма на нині, 7.30 Трохи інфор-мації, 7.35 Легка музика з пл., 8.00 Авд. для шкіл, 11.30 Поранок для всел. шкіл: Піонери, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Печі й танки різних народів (Латвія, Естонія, Румунія, Чехословаччина), 12.40 Господар-ські мелоразії, 12.50 Полудн. денник, 14.30 Концерт бажинь, 15.00 Господарські вістки, 15.15 Рекламний концерт, 15.30 Львівські біжучі вістки, 15.35 Вогонь — мотитом музика, гр. пл., 15.55 Куток гу-мору, 16.00 Альфредо Камполі з гр. пл., 16.20 Хвилина питаль для ст. дітей, 16.35 Концерт сольон музика, 17.00 Що буде з нашою молоддю, 17.15 Форт, респіталь, 17.50 Книжка та аніція, 18.00 Актуальна гутірка, 18.10 Спорт, вістки, 18.20 Легка музика з гр. пл., 18.35 Галицький пейзаж Львова у сучасній польській прозі, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 Театр Уяви (Франція): „Родилий вистор“ (Вер а зі-кер) Л. Гіло, 19.31 Концерт, 20.10 „Стра-шний дів“ оп. Монюшка, у перерві: „ксо-до год. 21.00 Веч. денник, Актуальна гу-тірка, ок. год. 22.00 З мандарток по про-вінції: Сумне містечко, 23.00 „Вечірній настрій“, гр. пл.

Радіокуттик.

ОСТАННІ НОВИНКИ НІМЕЦЬКОЇ РАДІ-ОВОЇ ВИСТАВИ.

Остання радіова вистава основно під-важала закордонній від кількох літ по-гляд, що радіотехніка освітлює вже свій кулінаційний пункт технічної доскона-лості та дешевости продукції.

Дати найкращий приймач за можли-ве найнижчу ціну — от теперішнє гасло німецького промислу.

Для цього конструктори звернули пе-редовсім свою увагу на популярні мало-затратні приймачі, підносячи до максим-уму їх справність і технічно вивізування. Значно збільшено чутливість та селектив-ність одноступеневих приймачів при по-мочі застосування цілок з ферромагне-тичною основою та стіжкових фільтрів. Ряд удосконалень, що донесли до сто-сували виключно і дорожчих апаратах, як напр.: протизапиркові пристосування, оптичне стреління, регуляція бараб, тону і т. п., зустрічаємо тепер щораз частіше при звичайних приймачах дво або трьох-ступеневих. Застаки застосування голос-никових ламп та спеціальних голосників, маємо сильний, виразний і правдивий відбір.

У ділянці багатолампових приймачів звертає увагу багатотаво ногих технічних укладів приймачів та форм зовнішнього виконання. Трьохлампові „супери“ в во-вих рефлексних укладах є надалі дуже популярні і цілкомітні півні в ділянці.

В нормальних супергетеродинах відно тенденцію до продукції багатолампових приймачів з локосовим вивізуванням. Деякі фірми виставили приймачі з небу-валою дією на європейському торені кіль-кістю ламп, як напр. 8-ми лампові супери з усіма новітніми удосконаленьми, збу-дованими разом з електричними грамо-фонами.

Під оглядом форм зверхнього чинко-вання приймача, бачимо велику різно-родність скрипів. Видно також великі зу-силля конструкторів, щоб надалі прийма-чеві естетичний і практичний вигляд, що гармонізував би з обстановкою хати шп-адуального вкупця.

Технічний поступ, велика різномод-ність типів і цін приймачів, сильні і вдалі спроби шукання нових технічних розв'яз-ків, навіть у дрібницях, — оце вражін-ня, які маємо після відвідин багатого від-ділу радіових приймачів на берлінській виставі.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продажі: Бельгія бельг. 89.53 — 89.10, Дол. американські 5.31,50 — 5.28,50 Долари кан. 5.30,50 — 5.27,50, Фльор-гола 284.90 — 283.20, Франки фр. 24.90 — 24.77, Франки швейцарські 122.80 — 122.00, Фунти англ. 26.14 — 25.98, Гуаля, данин. 100.10 — 99.80, Кор. ч. 16.40 — 15.60, Кор. дан. 116.64 — 115.80, Кор. норв. 131.28 — 130.30, Кор. шв. 134.78 — 133.80, Ліри італ. 25.40 — 24.40, Марки фінл. 11.52 — 11.30, Марки нім. 110 — 104, Шляг. австр. 93 — 89, Марки нм срібні 127 — 120.

АКЦІ.

Банк Польський 112, 111, Цукор 30, Вугіль 16.25, 16, Ляльоп 15.25, 16.16, Островськ 33.50, Стараховичі 36.75, 37.50 Габсбург 42.

ПАВЕРІ.

4 инвест. 1. см. 66, 2 см. 67, 3 см. 68, 5 дод. 78, 4 прем. дод. 49.75, 7 стаб. 51.50.

ЗБІЖЖА.

Ціни львів від до

Пшениця одн.	25.00—23.50
Пшениця 20.	24.25—24.75
Жито I	18.25—18.50
Жито II	18.00—18.25
Ячмінь бр.	22.00—22.00
Ячмінь на мизно	19.25—20.00
Ячмінь паст.	19.00—19.25
Овес I не вдовошений	15.75—16.00
Овес I а легко вадом.	15.25—15.50
Овес II не вадом.	15.25—15.50
Овес II а легко вадом.	14.50—14.75
Кукурудза краєва	16.00—16.50
Бобик	17.00—17.50
Гречка на мизно	20.75—21.00
Гречка паст.	18.25—18.50
Куноп. сими	27.50—28.00
Лоби сими	10.00—10.50
Гіпак анк.	39.00—41.00
Ріпак лтн.	37.00—38.00
Крупи гречані	38.60—39.00
Мука пш. гат. I. витяг	41.75—43.75
Мука пш. гат. I A	42.75—43.25
Мука пш. гат. I B	41.75—42.25
Мука пш. гат. I Ц	40.25—40.75
Мука пш. гат. I Д	38.25—38.75
Мука пш. гат. II A	37.75—38.25
Мука пш. гат. II Б	37.25—37.75
Мука пш. гат. II Ц	37.00—37.50
Мука пш. гат. II Д	35.75—36.25
Мука пш. гат. II Е	34.75—35.25
Мука пш. гат. II Ф	32.25—32.75
Мука пш. гат. II Г	29.75—30.25
Мука пш. гат. III A	24.25—24.75
Мука пш. гат. III Б	23.25—23.75
Мука пш. паст.	31.25—31.75
Мука пш. разона до 0—95 прц.	32.25—32.75
Мука жит. ант. 0—30 прц.	31.00—31.50
Мука жит. гат. I. 0—50 прц.	30.00—30.50
Мука жит. гат. I. 0.65 прц.	28.00—28.50
Мука жит. II. 50—65 прц.	22.00—22.50
Мука жит. раз. до 0—95 прц.	25.00—25.50
Мука житня поса. понад 65%	18.50—19.00
Висілки житні	11.00—11.25

Звідолення збіжжового ринку Цен-тросоюзу з дня 12. X. 1936.

Ціни за 100 кг. дозом, львів заго-стації завадовання:

Пшениця об. 750 гр/д.	5%	25.00—25.50	зол
Жито об. 694	3%	17.50—18.00	
Ячмінь паш. 621	4%	19.50—20.00	
Овес з. авд. 444	4%	15.25—15.50	
Овес не вад. 456		16.25—16.50	
Гречка	10%	20.00—20.50	
Кукурудза жовта		16.00—16.50	
Кукурудза червона		17.50—18.00	
Ловон. сими		27.75—28.00	
Соняшникове сими		29.00—29.25	

Всі роди збіжжя і одніших масиць дадше подорожжя. Тенденція сильно знизкова. додаж мінімальна. Ціни фа-за дадше низькі і не виказують тен-денції змишолової. Експорт утруднений з причини пониження вартости загра-ничних валют.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗ“.

„Маслосоюз“ повідомляв, що від дня 12 жовтня ц. р. кооперативам платити за: львів Львів.

1 кг. масла десероного бльок.	2.35	зол.
1 без опакування	2.40	
1 кг. масла десер. бочкового вкляччо в боч. опакуванням	2.40	
1 кг. масла експорт. вкляччо в експортівний опакуванням	2.40	
дає заст.	2.40	
1 л. молока	0.14	
1 л. кець	3.80	

Тенденція на масло, молоко та на інші сильна.

ПТИЦЯ.

Маслосоюз повідомляв, що в дні 12. X. ц. р. платити своїм доставцям за і м-живної птиці, львів подвирі птахо-маскарні „М. С.“ у Львові, (пл. Відьчен-ського 4. 3) такі ціни:

Курки I. „а“, товсті, без острів,	1.05	зол.
щойно від 1.70 кг. вгору		
Курата I. „а“, біла і жовтонож-	0.85	
ки щойно від 0.85 кг. вгору		
Качки товстіші I. „а“, щойно	1.00	
від 1.80 кг. вгору		
Слабших сортів від вище	поданих.	
не починається.		

ОПОВІСТІ.

КОНКУРС

Старшин „Сокол-Латвія“ ринку цим конкурс на проект соціалістич-ного будівництва.

Проекти слід подати на адресу: (Львів, вул. Руська ч. 34) до 20. жовт. п. р. включно.

Як першу нагороду екзакторувати зол. 20, як другу нагороду зол. 10.

З а старшин І. М. Хроновит голова.

ЛИСТИ під шифром: „Виграти“ „Львівська“, „Колодязь“ — симо відобразити в Адміністрації.

КУПНО - ПРОДАЖА

АГЕНЦІЯ купно і продажі нерухомості під управою Василя Нагірського, спеціалізація в нерухомості в різних місцях Сх. Галичини. Просим ушкити громадянство реалізувати власні до свого, Львів, вул. Соборна 24.

МЕШКАННЯ

СТУДЕНТ шукає шукати посто в будинку при інтелігентній родині в цілі на 2-3 год. Зголошення до адм. „Діло“ „Споція“.

ВИНАЙМУ урядової покі в офіс вхолом з утонічними або без, Львів, го 14.

РІЖНІ

АДВОКАТ шукає старшої, виробни-кашцеларії у Львові до ескізи або ста-стійного авданія. Зголошення до адм. страції „Діло“ під „Логіка ушкити“.

ФОРТЕП'ЯНИ, ПІЯНІНА, фісгармоні-райттовані, продже добрі, дешево, кити, в-ме Галич, Писудського 21. I. ом.

НАШЕ МЕШКАННЯ — наша приватна, Фрейліх, декоративний кімнат в боч. Фрейліх, Сикстуська 21.

МАШИНИ писальні в українській польській черешками окладно при-Михальський, Львів, Фредри сім.

СТАРУ ГАРДЕРОБУ мужькому кімн-на наймодній бельсній витонч. ЛЕФОН 270-25.

ОГОЛОШЕННЯ.

MAGN-2

(НЕ ФАРБА) привертає СВЯТУ МАГНІ первісний КОЛІР

ФУТРА

Львів, Домініканська 4.

Великий вибір жирндолів та жарівок по найнижчій ціні

у фірмі ЕЛЕКТРОМАТ

Фортеп'яни, піаніно

першорядних марок

Догідні кредитні умови

Новацький

Львів, Писудського 15

2820 7-35